

‘દાદાજી’ રે ! અનાદિનાં

‘દાદાજી’ રે !

અનાદિનાં અપ્પા રવિ આપ રે;

મુને, કેવળ જ્ઞાનથી બાંધજો.

ન્યારાજી રે !

કદા’હે ના થયાં લખ્ખી આત્મ રે;

મારા, અજ્ઞાનાં બંધથી છુડાવજો.

બોલું ‘દાદા’, તુર્તે અંદર, વરસે આનંદ-કંદ;

આંખ્યું અંતર, ઝણઝણે ને, હર્ષે સંયમ-સ્પંદ.

હો...યશનામ કર્મી જાપ રે.

વ્હાલાજી રે !

ત્રિ-પાપિમાં એક સાધી નાથ રે;

બિખરે, કર્મ-ભ્રાંતિ ગુલાંટ જો.---‘દાદાજી’ રે...

આપનારો, છે કુબેર જ, ખર્ચે તે ધનવાન;

‘સ્વર’થી ઈશ્વર, મોક્ષ-પ્રાપ્તક, ભક્તિ-સંગીત પ્રાણ.

હો...કર ભસ્મ ભૌતિક પાપ રે.

પ્યારાજી રે !

સમાધિનાં સચ્ચા મર્મી તાત રે;

ધૂને, કીર્તન-કુંજિતે ડુબાડજો.---‘દાદાજી’ રે...

કર્મયોગે, જ્ઞાન-મારગ, ઊર્ધ્વ આત્માનંદ;

ચખ્ખુ દિવ્યમ્, દેખે અંદર, તિન્ન ‘સત્’ સ્પષ્ટમ્.

હો...અબ વર્તે આગમ-સાર રે.

ધા રાજી રે !

ભક્તિમાર્ગે અસીમા આરાધ રે;

ઝૂમી, જય જયકારે પ્રકાશજો.---‘દાદાજી’ રે...

